

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraeneticæ Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

§. 2. Quænam sint in Ecclesia illæ revelationes; & an inter eas etiam recensenda, quæ continentur in mirabili vita Venerabilis Virginis Marinæ de Escobar.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

ra, & Catharina Senensis, etiam num in carne viventium, patebit legere volenti Historiam Ecclesiasticam, ubi inveniet, earum præcipuè intuitu Sedem Apostolicam Avenione Romam rediisse. Inveniet etiam inter reliquas rationes, quibus Urbanus Romæ residens, verus fuisse Pontifex, adversarius verò ejus Clemens, Schismaticus, probatur, adferri à maximis viris eam, quòd S. Catharina Senensis ità constanter asseruisset.

§. II.

Quænam sint in Ecclesia illæ Revelationes; & an inter has etiam recensendæ, quæ continentur in mirabilis Vita Venerabili Virginis Marine de Escobar.

9. **E**T si revelationes à DEO privatim hominibus Sanctis in novo Testamento factæ, sint innumerabiles, cum pauculi sint ex celebrioribus Sanctis, quibus non legatur Divina Majestas fuisse locuta: quædam tamen sunt prolixius annotatæ, quin & in speciales libros redactæ: de quibus ut generatim feratur judicium, eæ solæ videntur admittendæ, quæ à doctissimis, sapientissimisque simul ac sanctissimis viris diu probatæ, multum excusæ, demum plurimum collaudatæ; ab Episcopis permissæ, ab Ascetis admissæ, ab Ecclesia DEI, non reprobatæ sunt.

10. Antiquissimus ejusmodi libellus est in Bibliotheca SS. Patrum, cui titulus, *Hortus Pastorum*, continens revelationes factas cuidam Sancto Viro nomine Hermeti, cujus libelli tanta olim fuit in Ecclesia æstimatio, ut ejus auctoritate ad tempus Paschati celebrando statuendum uteretur. Exstat & libellus reve-

atlonum cujusdam Fratris Raimundi, itemq; B. Amē-
dei, aliorumque virorum; ad quos reduci possunt etiā
Epistolæ S. Francisci de Paula. Sed longè celebriores,
quia ad sanctitatem, & tenerrimam ergo DEUM pie-
tatem inflammandam longè opportuniore sunt, reve-
lationes Sanctarum Mulierum, quas inter auctoritate
eminet, grande volumen S. Brigittæ. Has videntur
proxime sequi Dialogi cum DEO Sanctæ Catharinæ
Senensis. Celeberrimæ præterea, atque à Ludovico
Blosio, Ioanne Lanspergio, aliisque Sanctis æquè, ac
eruditissimis Viris laudatissimæ sunt revelationes Bea-
tarum Gertrudis, atque Mechtildis, quas etiam Pater
Ludovicus de Ponte, unà cum prædictis, ac cum reve-
lationibus S. Theresiæ, tanquam primarias, & notissi-
mas, ac indubitatas, in sua introductione commemo-
rat. His accedant revelationes, & Epistolæ S. Hilde-
gardis, itèmq; revelationes S. Elifaberh. Præterea
vita B. Angelæ de Fulginio Viduæ, & vita S. Magda-
lenę de Pazzis; itemque vita S. Franciscæ Romanæ,
Viduæ, nec non B. Mariæ Cegniacensis itidem Viduæ;
ac vitæ Sanctarum Virginum Ludgardis, & Liduvinae.

11. Post has omnes voluit Divina Majestas sponsæ
suæ Ecclesiæ veluti pro novo cimelio in ornatum mit-
tere, & has de quibus agimus admirabiles revelatio-
nes Venerabilis Virginis Marinæ de Escobar, idque
ob eas, quas Pater Ludovicus de Ponte in sua superius
posita introductione refert, rationes; quæ etsi nōdum ab
Ecclesia eā certitudinē, quā S. Brigittæ, aut S. Catharinę
Senensis, vel S. Theresiæ acceperint; ob quasdam ta-
men circumstantias peculiare, majorem etiam præ
multis aliis merentur fidem.

12. Et in primis ob peculiarem Divinæ providen-
tiæ dispositionem, quod tales, ac tantos huic suæ fa-
mu-

mulæ dederit spiritus Directores ac revelationum ha-
 rum examinatores, ac conscriptores, idque ex duobus
 doctrinæ laude in Ecclesia præcipuis Religiosis ordini-
 bus, nempe Prædicatorum, & Societatis Jesu, ex qua
 post alios quatuor pios, & graves viros fuit quintus
 ejus Confessarius P. Petrus de Leon., vir doctissimus,
 & piissimus; qui non contentus omnem adhibere dili-
 gentiam in revelationibus, quæ tunc huic Venerabili
 Virgini accidebant, excutiendis; insuper consulebat
 alios Patres in Domo Professorum Societatis JESU,
 Vallisoleti, eisque ad plures dies trutinanda dabat,
 quæ jussu ejus ipsamet Venerabilis Virgo conscripse-
 rat: qui demum, sua, & omnium consensu, omnia secu-
 ra, & verè Divina esse agnovit. Huic successit incom-
 parabilis ille vir à Sanctitate, & doctrinæ Asceticæ ex-
 cellentia Orbi notus P. Ludovicus de Ponte, Theolo-
 giæ Doctor, ejusdemque per aliquot annos professor,
 ac deindè supremus Vallisoleti studiorum Præses: qui
 ob suos libros tenerrimâ pietate simul, ac exquisitâ
 Theologiæ Mysticæ cognitione plenos, sæculi sui Ber-
 nardus à viris præclaris appellatur. Hic ergò vir à Spi-
 ritu Sancto tam illustratus, totos 30. annos Venerabi-
 bili huic Virgini à Confessionibus, toto eo tempore in
 examen eorum, quæ divinitus tunc cum illa fiebant,
 intentus, non solum ea tanquam verissima, & nulli il-
 lusioni, aut fraudi permixta agnovit, nec solum ea ma-
 gno labore conscripsit, ac digessit, verum etiam præci-
 puam partem futuræ suæ in Cœ. is gloriæ ob hunc librū
 speravit, adeò ut cum divinitus horam mortis suæ præ-
 scivisset, perrexit usque ad pauculas ante mortem
 horas, nempe ad ipsum quodammodo lethalem ago-
 nem, ac ultimarum virium defectum, hæc ipsa Vene-
 rabilis Virginis Marinæ, tunc adhuc viventis, gesta, ac
 nar-

narrata ordinare, & annotare; quasi nullam aliam putaret se posse pro felici morte obeunda præparationē DEO acceptiorem adhibere. Et verò, quàm vir ille fuerit sibi ipsi de sufficienti quoad hæc dignoscenda peritia conscius, patet ex admirabili illo casu, quem ipsemet refert in vita Ven. Virginis Marinæ fol. 1. c. 19. S. 2. Quod cum existente Aulâ Regis Hispaniarum Vallisoletî, fuissent Venerabilem Virginem aliqui Angeli allocuti, ut quasdam personas faceret ad quædam publica officia promoveri, eò quod id esset è gloria Divina futurum; ipsaque id P. Ludovico Confessario suo exposuisset: noluerit ipse consentire, ob certas, & graves rationes. Cumque iterum iidem Angeli apud Virginem prò eodem negotio instarent, asserentes nihil eorum, quæ P. Ludovicus metueret eventurum, nihilominus ipse in sententia perstiterit, iudicium suum iudicio Angelorum præferendo. Et tamen hic tantus vir, quantoperè supexerit Venerabilem Virginem Marinam, patere potest ex lib. 2. cap. 25. ubi sic loquitur: *Revelationes, ac visiones recēsebimus de modo, quo re ipsa, & verè Christus Dominus existit in Sacramento, quas mihi enarravit, deditque scriptas dum docerem Theologiam anno 1595. in nostro Collegio Vallisoletano. Docebam autem tunc materiam de Eucharistia, atque hoc punctum de transubstantiatione. Referebat mihi id talibus verbis, & cordis affectibus, ut obstupescens, conferendo meas tenebras cum tanta luce; dicerem Confiteor tibi Pater, Domine Cæli, & Terræ, quia abscondisti hæc à sapientibus, & revelasti ea parvulis. Ita Pater, quoniam sic placitum fuit ante te.*

13. Hujus tanti viri vices quandoque frater ejus germanus P. Fr. Andreas de Ponte Ordinis Prædicatorum, ut itidem virtutis, ac doctrinæ eximiæ, supplebat

bat in confessionibus, & revelationibus excipiendis; qui & ipse maximi has revelationes faciebat, prout de eo narrat P. Ludovicus. Sed, & aliis quibusdam præclaris ex S. Dominici familia viris nonnunquam confitebatur, ac cælestia hæc secreta manifestabat, prout videre est l. i. c. 32.

Alterum argumentum certissimæ harum revelationum veritatis est vita ipsa Ven. Virginis Mariæ, Sanctitate, & omnis generis virtutibus heroicis fulgentissima; de quo cum P. Ludovicus de Ponte in sua introductione supra relata præclarè differat, non est; cur hic amplius exaggeretur.

14. Tertium argumentum itidem à P. Ludovico inductum, est ipsa excellentia harum revelationum undique divinum quid spirantium. Tanta profecto, tamq; sublimia in eis traduntur ad virtutes altissimas, ad discretionem spirituum, ad gubernationem animarum, pertinentia lumina, & documenta, ut omnes mundi Doctores, sinè speciali, ac extraordinaria, & sublimi Spiritus Sancti illuminatione, nullo modo, solo lumine naturali Scientiarum tale quid excogitare, multoque minus omnes Hæretici, aut quicumque impostores, quocumque etiam malignorum spirituum auxilio confingere possint. Videatur vel solus *liber 5. à c. 22.* ubi ex professo tractat doctrinam altissimarum virtutum, & gubernationis Animarum.

15. Quartum argumentum est à valde specialibus circumstantiis, temporis, & loci, aliisque in quibus hæc revelationes acciderunt. Sciendum namq; est. Virginem hanc in ea tempora incidisse, in quibus universa Hispania, fuit gravissimè adversus mulierum revelationes exulcerata, eò quòd paulò antè non modò populus, verum, & viri ex omni statu summi, ipsique scientia-

tiarum, & Academiarum, quin, & Ecclesiæ pariter, ac
 Aulæ regiæ togâ Sagòque Principes, à muliercula qua-
 dam Dæmoni devota Ulyssipone, pudendam planè
 passi fuissent imposturam, tam acerbo sensu doloris, ut
 is etiam putetur viro cuidam magno vitam extorfisse,
 qui tam propudiosæ suæ illusionis verecundiam non
 potuerit sustinere. Cùm ergo ad ea ipsa tempora Ven.
 Virginis Marinæ revelationes cæperint propalari, ne-
 cesse est omnem odiorum, ac acerbissimarum linguarū
 procellam in eam fuisse conversam, ut omnia ejus ge-
 sta, dictave, ac omnes visiones essent omnibus susce-
 ptissimæ, atque in earum omnium reprobationem, quin,
 & detestationem, propenderent universi. Et tamen post-
 quam, & in conspectu Tribunalium, & Inquisitionis, &
 in præsentia ipsorummet sapientissimorum Regum, to-
 tiusque Aulæ Regalis, & in oculis Universitatum; ver-
 bo, in luce totius Hispaniæ revelationes hæc fuissent fa-
 cilè 40. annis, continuatæ, divulgatæ, trutinatæ, exa-
 gitatæ, uno quodammodo ore omnium tam sæculariū,
 quàm Religiosorum Doctorum, Inquisitorum, Episco-
 porum, Universitatum, sunt pro Sanctis, & Cælestibus
 agnitæ, collaudatæ, proclamatæ: adeo ut in quadam
 post ejus mortem concione non nemo Ecclesiastes, vel
 hinc eam vere sanctam, verè à DEO Divinis revela-
 tionibus honoratam cum plausu Auditorum probave-
 rit, *quia in hoc, inquit, cōsentiūt etiam illi ordines religiosi,
 qui alioquin, ubi possunt, solent, & quasi conātur dissentire.*

16. Quintum argumentum est ab ingenti hujus
 etiamnum viventis Virginis apud summos viros æsti-
 matione, & auctoritate. Societatis Nostræ Præposi-
 tus Generalis P. Claudius Aquaviva, vir inter suæ
 ætatis sapientissimos meritò recensendus, ejus apud
 DEUM præcibus statum Societatis universæ commen-
 da-

davit. Patres Hispaniæ Visitatores ex eadem Societate in rebus difficilibus ad ejus apud DEUM opem, quin, & ad ejus consilia, & divinitus reddenda responsa recurrerant. Ipsa Regi Hispaniarum Philippo Tertio binas DEI jussu misit Epistolas, de negotio Immaculatæ Cōceptionis Beatissimæ Virginis Deiparæ: ut, & ad R. P. F. Dominicum Pimentellum Provinciale Hispaniæ Ordinis Prædicatorum, postea Episcopum Conchensem, & Sanctæ Ecclesiæ Romanæ Cardinalem. Quin, ex eodem divino jussu scripsit hac de re ad ipsummet Reverendissimum ejus ordinis Generalem, bono, prout ipsa divinitus intellexit, successu. Ejus præcipuè intuitu imposta est Concionatoribus per Hispanias lex, ne sermonem ad populum incipiant, nisi prius laudem Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis Mariæ pronuntient. Ipsa instruebat suos proprios Confessarios, ipsumque P. Ludovicum de Ponte quomodo regendæ essent animæ, & spiritus discernendi. Instruebat etiam Præsides ac Superiores Religiosorum de modo suos subditos ad DEI beneplacitum gubernandi, prout videre est l. 5. ac specialitèr in Epistola ad Provinciale Hispaniæ Ordinis Prædicatorum An: 1599. ibidè c. 31. relata. Denique apud ipsum supremum Ecclesiæ caput, operâ ejus, effectum est, ut in Ecclesiasticos factos referretur solemnis memoria. S. Joachimi Patris Sanctissimæ Virginis, ob quam ab ea navatam operam S. Anna gratias ei coràm spectabilis retulit, & in universam Ecclesiam ingentia pacis bona sunt consecuta divinitus, prout habetur l. 4. c. 8.

17. Non erit etiam superfluum apponere sensum P. Roderici de Arriaga, à Theologicis suis tomis per orbem clari, quem sæpissimè ipsemet audivi magnificè de Venerabili Virgine Marina, ità loquentem, ut

Pragenſi in Collegio noſtro paſſim diceretur, quamprimū fieret mentio Venerabilis Marinæ, mox P. Arriagam fieri tam eloquentem, ut nullum finem eam laudandi inveniret; dicebat ipſe intèr cętera, ſe coram illa ſacrum ſępius celebraſſe in ejus cubiculo, eique venerabile Sacramentum porrexiffie, quo ſumpto ipſa ſingulis vicibus per dimidiam horam formoſiſſimę puellę vultu apparuiſſet, tametſi alioquin reliquo tempore eſſet rugoſa jam vetula. In illo etiam cubiculo, tametſi omnes fenęſtrę eſſent occluſę, & obmuratę, (eò quòd ob oculorum vitium lucem non poſſet ſuſtinere,) adeoque valde tenebricoſo, ſemper tamen ajebat auram fuiſſe ſimilem illi, quę in vere ſentiri ſolet in quopiam amœno prato.

18. Sextum argumentum eſt ab eximiis fructibus, quos hæc Venerabilis Virgo ad gloriam DEI protulit quos quidem infrà ſeorſim recenſebo, unicum nunc commemorare contentus, quòd ipſa ſit fundatrix Ordinis Virginum S. Brigittę quem in Regna Hiſpaniæ induxit, novaſq; ei regulas, DEI monitu, nationi Hiſpanicę accommodatas præſcripſit, prout legere eſt *lib. 5. c. 20.*

§. III.

*Quare DEUS in his revelationibus utatur tantis
erga ſuos blanditiis.*

19. **Q**uemadmodum reliqua ſua omnia attributa vult Divina Majeſtas ſuis creaturis innotefcere, ita vult quoque eis innotefcere, ſui amoris omni in genere perfectionem